

DE STER VAN NEDERLAND

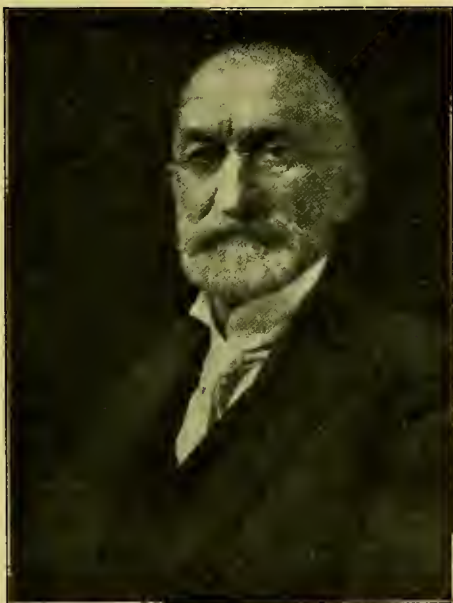
15 NOVEMBER 1936

No. 22

41e JAARGANG

»Leer hun nimmer moede te zijn van goede werken, maar nederig en kinderlijk van harte; want dezulken zullen rust vinden voor hunne zielen.« Alma 37:34.

22
NOV.
1856

22
NOV.
1936

PRESIDENT HEBER JEDDY GRANT bereikt den 80en mijlpaal op zijn levensreis

De 22e November 1936 zal voor President Heber J. Grant niet opgemerkt voorbijgaan. Familieleden, vrienden en kennissen zullen persoonlijk zoowel als schriftelijk blijk geven van hun vreugde, dat deze Godsman zijn 80en verjaardag mag vieren, en zulks in blakenden welstand. Ook onze hartelijkste gelukwensen gaan naar onzen leider uit, terwijl het ons tot dankbaarheid stemt, dat de Heere hem zoo rijkelijk zegent met lichaams- en geesteskracht, teneinde zijn zoo omvangrijken arbeid in den dienst van God en zijn medemenschen te verrichten. Moge hij nog menig jaar voor de zijnen en ons allen gespaard blijven!

GODDELIJKE LEIDING IN PERSOONLIJKE AANGELEGENHEDEN

Door Joseph F. Merrill

Een vriend kwam eens onzen raad vragen in enkele aangelegenheden van zuiver persoonlijk belang. Zou hij enkele verschillende dingen doen met betrekking tot zijn zakelijke belangen of niet? Wat zou de verstandigste handelwijze zijn? Kon hij de toekomst als gevolg van zijn oordeel voorzien, dan zou er bij hem geen twijfel bestaan, zeide hij. Deze vriend is een man van ondervinding. Hij heeft geleerd, dat ten rade gaan hem veiligheid verzekert. Hij weet, dat er gewoonlijk in ieder vraagstuk een aantal verschillende factoren is en dat een verstandige oplossing hen alle in overweging neemt en een elk naar den aard van het belang er van beschouwt.

Nu is natuurlijk in zaken van dien aard een kennis aangaande de omstandigheden, welke in de komende maanden of jaren zich zullen voordoen, zeer zeker van belang. Doch deze kennis wordt gewoonlijk door ons voorbijgezien. En daarom treedt er immer bij het oplossen van vraagstukken een onzekerheid op den voorgrond, wanneer de toekomst er mede gemoeid is. Dit is het menschelijk inzicht van zaken.

Doch er is een ander standpunt, dat zeer wel kan worden ingenomen — hetwelk goddelijke leiding in zich sluit. Laterdaagsche Heiligen aanvaardden onvoorwaardelijk met betrekking tot Kerkelijke aangelegenheden de leer van moderne en huidige openbaring. Wij gelooven, dat de Heere Zich heeft geopenbaard en nog steeds aan Zijn profeten openbaart — aan hen, die Hij heeft aangesteld, Zijn Kerk te leiden. Inderdaad gelooven wij, dat op de rots van openbaring de Kerk in dezen modernen tijd werd hersteld. Derhalve zijn voor ons de hemelen niet gesloten. Dit is niet slechts een theologisch of Kerkelijk geloof — het is de positieve kennis van ontelbare duizenden geloovers in de goddelijkheid van Jezus Christus. Beantwoording van het gebed geeft ons deze kennis.

Het doel van dit artikel is nu, de aandacht te vestigen op het feit, dat een elk onzer in zijn persoonlijke aangelegenheden aanspraak op goddelijke leiding kan maken. Wat anders kon de Apostel Jakobus bedoeld hebben, toen hij schreef: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt, en ze zal hem gegeven worden.” En een van onze moderne profeten, Pres Joseph F. Smith, was zelfs duidelijker. Tijdens de algemeene conferentie van April 1912 zeide hij: „Ieder persoon in de Kerk heeft het recht, zich in den geest van openbaring en het begrijpen van God, hetwelk die geest van openbaring hem voor zijn eigen welzijn geeft, te verheugen . . . Ieder mensch heeft het voorrecht, deze gaven in het behartigen van zijn eigen aangelegenheden te benutten, in het leiden van zijn kinderen op het door hen te bewandelen pad, en in het beheeren van zijn boerderij, zijn vee, zijn kudden en het drijven

van zijn zaak. Het is zijn goed recht, den geest van openbaring en inspiratie te genieten, teneinde het goede te doen, verstandig en voorzichtig te zijn, juist en goed te handelen bij alhetgeen hij doet. Ik weet, dat dit een waar beginsel is en ik weet, dat ik het weet”.

Doch wij dienen niet uit het oog te verliezen, dat iedere goddelijke belofte onder voorwaarde wordt gegeven. Met betrekking tot een antwoord op een gebed om wijsheid, omschreef de Apostel Jakobus deze voorwaarde zeer duidelijk als volgt: „Maar dat hij ze begeere in geloof, niet twijfelende; want die twijfelt, is eene baar der zee gelijk, die van den wind gedreven en op en neder geworpen wordt.”

De hemelen zijn derhalve open voor het ontvangen van licht, verstand en kennis door iedere waardige ziel, welke deze behoeft, om verstandig de vraagstukken van het dagelijksch leven te doen oplossen. Doch wanneer wij om leiding vragen, laten wij er dan zeker van zijn, dat wij om wijsheid vragen, teneinde eerder den wil van den Vader dan onzen eigen wil te doen. Met andere woorden, wanneer wij tot den Heere gaan, laat ons dan geheel gewillig zijn, de inspiratie, welke Hij ons geeft, te volgen. Wij zullen dan doen, wat voor ons bestwil is, zelfs al komt het niet overeen met onze trotsche, zelfzuchtige verlangens of verheffing. En dat het voor ons eigen bestwil is, zal vroeger of later blijken.

LARRY

De nauwkeurige waarnemingen van de Mormonen door een opmerkzamen jongen

Tijdens den zomer van 1925 ging een twintigjarige student van het Lafayette College (een Methodistisch College), die in New Jersey woonde, naar Arizona, om aldaar op een echt westersche boerderij den zomer door te brengen. Hij logeerde ten huize van Fred Turley in Aripine, Arizona. Deze Fred Turley en zijn vrouw waren in alle opzichten goede Heiligen der Laatste Dagen. Terwijl hij bij hen logeerde, met de knechten op de landerijen werkte, de Zondagsschool en vergaderingen in de kleine landskerk der Mormonen bijwoonde, had hij een goede gelegenheid, de Laterdaagsche Heiligen, hun gedrag, hun geloof, en hun vertrouwen van zeer nabij te leeren kennen. In dien tijd schreef hij brieven naar zijn ouders en vrienden in het oostelijk deel der Vereenigde Staten en vaak vertelde hij omtrent zijn omgang van de Mormonen en sprak zijn waardeering uit over hen en hun godsdienst. Deze jonge man was Larimore Foster.

Enkele dagen, voor hij naar zijn tehuis in het oosten zou terugkeeren en ter verdere ontwikkeling een universiteit zou bezoeken, reed hij op zekeren avond op zijn lievelingspaard uit, om een schitterende zonsondergang in Arizona te zien. Hij keerde echter niet bij zijn gastheer terug en een gezelschap ging hem zoeken.

Men vond zijn lichaam naast een boom en kon opmaken, dat hij waarschijnlijk op den grond had gezeten en het paard aan een riem had vastgehouden, welke aan het zadel was bevestigd. Het paard was waarschijnlijk schichtig geworden, weggerend en had hem met zulk een kracht met het hoofd tegen een boom geworpen, dat de dood onmiddellijk moet zijn ingetreden. Als een herinnering aan hem verzamelde zijn familie enkele brieven van hem en lieten deze uitgeven in een boek, getiteld *Larry*.

De volgende uittreksels uit zijn brieven, welke in bovengenoemd boek werden uitgegeven, zijn een wondermooie hulde aan het Mormoonsche volk, waarmede hij tijdens zijn vacantië van twee maanden heeft omgegaan. Zij toonen aan, dat hij een helder verstand had, hetwelk de waarheden, door dit zoo verkeerd begrepen volk geloofd en uitgeleefd, duidelijk wist te onderscheiden.

Vrijdag, de 26e: Ik had een fijn lang gesprek met Wilma (Mevr. Turley). Zij heelt me veel aangangende het Mormonisme verteld en ik ben er van overtuigd, dat het een zeer wondervolle godsdienst is.

Zondag, de 12e: „Ik ben naar de Zondagsschool geweest en geloof me, of de Mormonen de beste leer hebben of niet, ze is de aannemelijkste, zuiverste, wetenschappelijkste en algemeenste, welke ik ooit heb gehoord. En iedereen, van den kleinsten kleuter tot den oudsten man, weet zijn weetje. Er is niets geheimzinnigs, geen afvragen, of er iets is, wat misschien beter niet verklaard had kunnen worden; alles wordt duidelijk en onvoorwaardelijk geloofd en geleefd.”

Donderdag, de 16e: „De zendelingen van Pleasant Valley zijn gekomen en het zijn twee reuze fijne kerels van Salt Lake City..... Wij gingen allen naar de vergadering, welke de zendelingen in het schoolgebouw hielden. Ik was diep getroffen door de kalme verzekering, het kinderlijk geloof, het absolute, onwankelbare verzekerd-zijn van allen dier menschen, dat de leer van de Laterdaagsche Heiligen zoo volmaakt en zielsbevredigend is. En de mannen razen en tieren niet in het rond, om hun beweringen door lawaai te bewijzen — de manier, welke zooveel andersdenkenden gebruiken. Zij maakten geen bewering, of ondersteunden die uitsluitend met *den Bijbel zelf*. Allemenschen! die kennen den Bijbel alsmede hun *Boek van Mormon* en *Paarl van Groote Waarde*.” En niet voor niets.”

Uittreksel uit een brief aan den geestelijk adviseur van het Lafayette College:

„Ik woon midden in de Mormonen. Zij zijn het wonderlijkste volk ter wereld en zoolang ik alle menschen ter wereld nog niet heb gezien, kan ik dat blijven zeggen. Wacht maar eens, tot ik over hen ga vertellen en wat zij gelooven. Groote goedheid, als de andersdenkenden nog maar de helft zoo goed onderwezen, dan zouden we beter af zijn.”

Uit een brief aan zijn familie:

„Morgenochtend ga ik naar Snowlake. U weet, dat de 24e Juli de herdenking is van den dag, waarop Brigham Young in 1847 Salt Lake City stichtte, daarom hebben zij hun groote feesten — net als wij onzen 4en Juli. En dan ontmoet ik de rest van de menschen, waarvan ik zooveel ben gaan houden. Steeds meer leer ik hun mijn eerbied en liefde te betuigen en zij zijn toch zoo buitengewoon goed voor me. Dus stuur ik jullie uit Snowlake wel een kaart met de mededeeling, dat ik misschien wel Mormoon ben geworden.”

Uit een brief aan zijn meisje:

„Vrijdag ben ik naar Snowlake gereden. De stad werd vele jaren

geleden gesticht door Grootvader Flake, die nu zeven en tachtig is. Pas twee of drie jaar geleden heeft hij voor het laatst paard gereden. Hij was een der weinige polygamisten — hij had twee vrouwen en twaalf kinderen. Nu heeft hij meer dan driehonderd nabestaanden in leven en met de „aangetroowden” ongeveer 375! En hij heeft ons toegesproken en verteld over de dagen, toen hij de vallei ontdekte en dat land heeft gevestigd. Geweldig, het lijkt wel een roman — het was een roman.

Wij hadden een pioniers-ontbijt op den top van den heuvel boven Snowflake klaargemaakt en opgediend aan ongeveer 300 menschen. Toen gingen wij allen naar het stake-gebouw (Mormoonsche districten worden stakes genoemd), waar er een pioniersvergadering was.

De vergadering werd geopend met gebed, waarin God gedankt werd, dat Hij den pioniers een veiligen tocht over de vlakke had verzekerd. In dien geest was het verloop der geheele vergadering en enkele oude mannen en vrouwen stonden op en vertelden persoonlijke onder-
vindingen. Ik was getrouwen... Iedereen was zoo goed voor me! Ik was ongeveer de eenige buitenstaander in de stad en zij behandelde mij als de beste van hun eigen volk. Er was steeds iemand vlak bij me, die me overal op attent maakte en me aan zijn vrienden voorstelde.

Zaterdagmiddag ging ik naar de familie Fillerup. Mijnheer en mevrouw zijn buitengewoon. Goeie morgen, je zou dolveel van haar houden. Je moet weten, ze heeft dertien kinderen. Nimmer is er nog iemand in de familie gestorven en zij zijn allen sterk en zien er flink uit en hebben allen een goede ontwikkeling genoten en zij zelf ziet er niet ouder uit dan vijf en veertig en is gezond en wel. Verwondert het je dan, dat ik de Mormoonsche vrouwen als de zeven wereldwonderen beschouw? De Mormonen hebben het hoogste geboorte- en laagste sterftecijfer van alle volkeren in de wereld en de meesten hunner zijn reuze menschen.

Zondag was het Mormoonsche conferentie en ik ben 's-morgens en 's-middags naar de kerk geweest. Ik heb nu een tamelijk goed begrip aangaande hun godsdienst gekregen — ik moet zeggen, een veel beter dan van ons eigen geloof. Maar maak je maar geen zorgen — dezen zomer verander ik nog niet, hoor.”

Door dergelijke onpartijdige hulde zal de wereld eens tot de erkenning komen, dat het Herstelde Evangelie en het Priesterschap van God weder op aarde zijn, teneinde ons tot een overvloediger leven te leiden.

VERSLAG DER AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE, gehouden op 24 en 25 October 1936

Zaterdagavond 8 uur. Hetzelfde schouwspel „De waarheid uit de aarde”, reeds te Groningen opgevoerd, werd ook te Amsterdam op zeer mooie wijze naar voren gebracht.

Zondagmorgen 10 uur. Onder leiding van Oud. J. J. van Langeveld, onder wiens leiding alle vergaderingen dezer conferentie stonden, werd aangevangen met het gezamenlijk zingen van lied no. 1 „De dag der bevrijding”, waarna door Br. Jac. Greeff, 2e raadgever in het Amsterdamsch gemeentebestuur, werd geopend met gebed. Na een lied door het Amsterdamsch koor en een korte inleiding van Oud. v. Langeveld werden de autoriteiten van kerk en zending voorgesteld en eenparig ondersteund.

Als eerste spreker hoorde men dien morgen van Br. W. Smits, gemeentepres. te Amsterdam, die naar voren bracht, dat er een afval van het ware Evangelie van Christus was gekomen, terwijl

deze afval zich kenmerkte door: 1e. het algemeen geloof, dat God een Persoon is zonder lichaam en alomtegenwoordig is, terwijl de Bijbel anders leert; 2e. het aanmatiging van autoriteit, om in Gods naam te handelen, terwijl men de volmacht niet van God zelf of Diens vertegenwoordigers heeft ontvangen; 3e. het veranderen van den doop tot een waardelooze ceremonie, geheel in tegenstelling met het voorbeeld, door Christus zelf gegeven; 4e. het veranderen van het Heilig Avondmaal als een eenvoudige herdenking tot een groote ceremonie, welke alle waarde mist. Oud. L. de Korver, werkzaam te Amsterdam, verklaarde hierna, dat niemand het recht had, het van de aarde genomen Evangelie door eigen gezag te herstellen. Men kan hiervoor alleen autoriteit van God ontvangen (zie Openb. 14:7). Na een zangsolo van Zr. B. Overdiek van Amsterdam sprak Oud. H. Visser, werkzaam te Haarlem. De hedendaagsche wetenschap voert bewijzen ten over aan, welke het *Boek van Mormon* als echt ondersteunen. Opgravingen staven beweringen, in het *Boek van Mormon* gedaan omtrent de bouwkunde der vroegere bewoners van het Amerikaansche vasteland. Zij, die van de waarheid er van doordrongen zijn, doen wijs, de daarin gegeven wetten na te komen. Oud. H. E. Bingham, werkzaam te den Haag, wees op den wonderlijken oorsprong van het *Boek van Mormon*. De bewering van Joseph Smith, deze platen van een engel te hebben ontvangen, heeft veel stof tot tegenstand doen opwaaien en leugen en laster tegen den profeet stapelden zich meer en meer op. Een sterk bewijs, van het tegendeel hiervan is wel, dat de drie getuigen, welke enkele jaren na het zien en betasten der platen tegenstanders van Joseph Smith zijn geworden en van de Kerk afvallig, nimmer dit getuigenis hebben verloochend. In den tijd van 90 dagen heeft Joseph Smith het *Boek van Mormon*, bestaande uit 600 bladzijden, vertaald en dit wel onder omstandigheden, waarin zijn leven dikwijls in gevaar was en ook andere kerkwerkzaamheden moesten worden verricht. Zr. T. C. Hartman, presidente in het J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur, zette uiteen dat, waar op het maatschappelijk gebied de beschaving zoo zeer vooruitgaat, men niet kan zeggen, dat dit op het geestelijke niet het geval zou zijn. Wij dienen derhalve alle waarheid te aanvaarden. Dit geldt evenzeer voor het *Boek van Mormon*. De leerstellingen, daarin vervat, zullen ons vooruitgang doen maken, tenzij wij onzen eigen voortgang niet belemmeren door het vallen over kleine fouten en tekortkomingen van anderen.

Na een bekendmaking van Br. F. v. d. Veur van Utrecht omtrent den Kerkkalender, waarvan de prijs f 0.75 bedraagt en tot aanschaffing waarvan allen werden aangemoedigd, zong het zangkoor een Engelsch lied, waarna door alle aanwezigen lied no. 48: „De Geest Gods” werd gezongen. Oud. A. E. Bingham, gemeentepresident te Den Helder ging voor in dankzegging.

Zondagmiddag 3 uur. Lied no. 36: „Wat is waarheid” werd

gezongen; Oud. H. B. Watkins, werkzaam te Rotterdam, sprak het gebed uit. Door het koor werd een lied gezongen, waarna men hoorde van Oud. J. van Drimmelen, gemeentepresident te Delft. Spr. haalde aan, hoe 10 geleerden een onderzoek hadden ingesteld naar het feit, of de Amerikaansche Indianen van Azië afkomstig waren. Ondervindingen hebben uitgewezen, dat het mogelijk was, van Azië per boot Amerika te bereiken. Hun legenden en geschiedenis spreken van een zondeval, zondvloed, de plagen van Egypte, welke bijna gelijk zijn aan die, waarvan men in den Bijbel leest. Na een orgelsolo van Zr. W. Verstrate van Amsterdam sprak Br. J. Greeff. De discipelen van Jezus ontvingen van Hem het gezag, om Zijn lammeren te weiden en Zijn schapen te hoeden. Zij hebben zich met hart en ziel aan hun arbeid gewijd en de Kerk groeide in hun dagen. Ook de Heiligen der Laatste Dagen beweren een tastbaar bewijs te bezitten, waardoor de Kerk vooruitgang kan maken en dit bewijs is het *Boek van Mormon*. Oud. J. Dieu Jr. sen.ouderling te Leiden, bracht een zangsolo ten gehoor, waarna Br. A. Hartman, raadgever in het Rotterdamsch districts-presidentschap, sprak. Het schouwspel heeft ons duidelijk aangetoond, dat wanneer wij gehoorzaam zijn aan de wetten en geboden van God, wij Zijn zegeningen zullen ontvangen.

Het geestelijk gedeelte van het *Boek van Mormon* geeft ware Evangeliebeginselen en wijzen raad. Het werpt een duidelijk licht op vele Evangelieleerstellingen, het doel van des menschen bestaan op aarde, de vraag of kleine kinderen zij al of niet zondig zijn, de opstanding, de plaats van rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Met het *Boek van Mormon* staat of valt onze Kerk, aldus Br. A. D. Jongkees van den Helder als volgende spreker. Het wordt zoo vaak bestempeld als de Mormoonsche bijbel. Het is alles God's werk en Hij zal ons de waarheid laten weten, indien wij Hem dit zullen vragen. Men leest in het *Boek van Mormon* de uitdrukking „den oostenwind maaien”; dit is echter een uitdrukking, afkomstig uit Palestina; deze wind is een woestijnwind en zeer verschroeiend.

Nadat door het koor een loflied was gezongen, zongen alle aanwezigen lied no. 63 „Hoort naar des profeten stem”, waarna Br. H. Bakker van Amsterdam dankzegging uitsprak.

Zondagavond 7 uur. Door alle aanwezigen werd lied no. 26: „O, Mijn Vader” gezongen; Br. E. van Komen van Amsterdam ging voor in gebed. Nadat het koor een loflied had ten gehoor gebracht, hoorde men van Oud. W. Mulder, Overziener der Zondagsscholen in de zending. Er zijn vele feiten aangehaald, welke de echtheid van het *Boek van Mormon* ondersteunen, doch ook het boek zelf is voor ons het grootste bewijs. Het boek zal voor ons dezelfde groote leermeester en onderwijzer zijn, als het dat voor Joseph Smith was. Bij het vertalen stuitte hij op vele problemen; hij heeft deze dingen overdacht en bestudeerd en

dit heeft hem zijn ontwikkeling gegeven. Men denke daarom niet, wanneer men mooie toespraken hoort: dat moest een ander eens hooren, doch brengt het zelf in toepassing. Let niet op fouten en veelvuldige herhalingen, op den inhoud van het *Boek van Mormon*.

Na een zangsolo van Oud. J. Dieu sprak Oud. J. J. van Langeveld. Indien wij zeggen, dat Christus op het oostelijk half-rond is geweest en op het westelijk, dan spreekt het vanzelf, dat Zijn beginselen tot beide volkeren dezelfde moeten zijn. Men heeft vaak beweerd, dat Joseph Smith het boek zelf heeft verzonnen. Wij vragen ons dan af, hoe hij dan kwam aan uitspraken als de volgende: „Adam viel, opdat de menschen mochten zijn en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben”. Is het niet opgevallen, dat vele menschen geen vreugde hebben of hun die vreugde wordt ontnomen door hun godsdienst? Het is eveneens merkwaardig, dat Joseph Smith reeds in het *Boek van Mormon* heeft voorspeld, welke houding de menschen tegenover het boek zouden aannemen. (Zie II Nephi 29:4-6).

Het koor zong als tusschenlied een lofzang, waarna President T. E. Lyon als laatste spreker het woord voerde. Spr. Ias 2 Kor. 11:23-27. De vraag rijst, aldus spr. waarom Paulus dit alles heeft doorstaan, terwijl hij door het uitoefenen van een geleerd ambacht in zijn onderhoud had kunnen voorzien? Dezelfde vraag geldt voor hen, ter wier nagedachtenis te Nebraska een monument werd opgericht. Waarom moesten 600 leden te Winter Quarters het leven laten en zoovelen anderen ontberingen, ziekten en gevaren doorstaan? Dit alles om het Evangelie van Jezus Christus.

Wij leven thans in geheel andere omstandigheden. Tegenstand als zij ondervinden wij niet; vooroordeel verdwijnt zoo goed als geheel. Wij genieten thans de gelegenheid, kennis op te doen en het Evangelie uit te leven. Wij leven in de dagen, waarvan Christus zeide, dat de menschen zouden roepen: „Hier is de Christus en daar is de Christus”. Hoe kan men het onderscheid weten? Zoowel de Bijbel als het *Boek van Mormon* geven hieromtrent een verklaring voor alle menschen. De belofte, door Moroni gegeven tot hen, die omtrent het boek in oprechtheid willen weten, of het waar is, is voor velen bewaarheid geworden, die zijn raadgeving hebben ter harte genomen.

Door alle aanwezigen werd tot slot gezongen lied no. 67 „Wij danken, U, Heere”, waarna Br. C. J. Schaap van Utrecht dankzegging uitsprak.

Ter eere van Oud. H. Visser, die van zijn zending was ontslagen, werd door twee Zrs. van Amsterdam een duet gezongen „Vaarwel”.

Deze conferentie was voor alle aanwezigen zeer leerzaam en opbouwend, zoodat velen, die de vergaderingen niet hebben bijgewoond — en het moet worden toegegeven, dat de opkomst niet was, zooals men die van de Amsterdamsche conferentie mocht verwachten — hebben zich zeer zeker van waarlijk versterkend geestelijk voedsel onthouden.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

President Grant viert zijn 80en geboortedag

Op een killen dag in November 1856 — den 22en — werd in een kleine woning, op de plaats, waar nu de grootste hoofdstraat van Salt Lake City, Utah, is, een kind geboren. Dit kind was de zoon van Jedediah M. Grant en Rachel Ridgeway Ivins. Zijn vader, de eerste burgemeester van Salt Lake City en tweede raadgever van President Brigham Young stierf, toen Heber nog slechts negen dagen oud was. Hij was de eenige zoon van de weduwe en daar zij alle aardsche weelde en stand moest opofferen terwille van het Evangelie, was zij genoodzaakt, voor zichzelf en haar zoon in het levensonderhoud te voorzien. Reeds vroeg in zijn leven begon hij zijn moeder te helpen en verwierf een zoodanig succes, dat hij in geheel Amerika bekend werd als een groot genius op financieel gebied en een man van eerlijkheid en waarheid. Veel van zijn succes in het leven heeft hij te danken aan het voorbeeld van geloof, toewijding, gegeven door den nimmerklagenden Nephi, zijn geliefden *Boek van Mormon*-figuur.

Daar hij zijn vader nimmer had gekend, genoot hij steeds den raad en bijstand van den grooten profeet, ziener en openbaarder en pionier, Brigham Young. Deze groote man, wiens hart steeds was gericht op de belangen der nooddruftigen, nam Heber als het ware in zijn eigen grooten familiekring op en stond hem met raad en daad bij, zooals hij dat zijn eigen kinderen deed. Daar de woningen van Young en Grant dicht bij elkander waren, vroeg hij Heber immer, naar zijn huis te komen en zich iederen avond met hen in familiegebed te vereenigen. President Grant heeft dikwijls verteld, hoe hij somtijds de oogen opende, terwijl president Young bad, bijna verwachtend, God in de kamer te zien staan, zoo dicht naderde de profeet onder het bidden de Godheid.

Reeds op 24-jarigen leeftijd werd hij tot president van een stake geroepen en op den leeftijd van 26 jaar werd hij in het Quorum der Twaalven opgenomen en al die jaren heeft hij de Kerk getrouw gediend, totdat hij op 23 November 1918 werd geroepen en verordineerd tot president van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Sinds dien tijd heeft hij de Kerk geleid, zooals een goddelijk geïnspireerde leider dit slechts kan doen. De leugens en laster, welke zich door

tegenstand van buitenaf tegen de Kerk oopenstapelden, hebben geleidelijk voor het licht der goddelijke waarheid moeten zwichten. De kerk heeft in de geheele wereld zeer veel vooruitgang gemaakt, totdat ze heden als de snelst groeiende christelijke Kerk wordt erkend.

Tijdens de achttien jaar van president Grant's bediening zijn er meer stakes en wijken georganiseerd, meer kerkgebouwen, stake-tabernakels en tempels gebouwd en ingewijd, dan tijdens eenige andere zelfde periode in de geschiedenis der Kerk. Door een der leden van den Raad der Twaalven werd eenmaal gezegd, dat de geschiedenis president Grant zou kennen door de benaming „Heber de Inwijder”, vanwege het groote aantal gebouwen, hetwelk hij heeft ingewijd.

Ofschoon bijna 80 jaar, is president Grant nog krachtig van lichaam, verstand en geest. Hijzelf geeft getuigenis aangaande het feit, dat hij heden gezonder is, dan toen hij 54 jaar geleden tot apostel werd geroepen. Op dezen vergevorderden leeftijd reist hij per jaar nog vele duizenden kilometers af, bezoekt stakes en wijken, wijdt gebouwen en monumenten in, spreekt voor industrieele en godsdienstige vereenigingen in en buiten de Kerk, terwijl hij daarnaast de Kerk als een geheel en haar zoo ingewikkelde organisatie alsmede het geweldig sociaal-welzijnsplan, dat sedert de laatste zes maanden in werking gesteld is, geheel en al leidt. Menig jongere man, die hem op zijn lange spreekreizen moest vergezellen, was aan het einde van de reis geheel op, terwijl de president nog frisch en wel verscheen. Hij schrijft deze groote kracht en dit uithoudingsvermogen toe aan een strikte nakoming van het Woord van Wijsheid, terwijl hij de zegeningen daarvan den Heiligen en alle menschen der wereld voortdurend voor oogen houdt.

Bij het passeeren van dezen tachtigsten mijlpaal op zijn levensreis bieden wij onze welgemeende gelukwensen aan en bidden, dat de keurzegeningen des Heeren op president Grant mogen worden uitgestort. Wij bidden, dat hij in dien uitstekenden gezondheidstoestand moge blijven voortgaan en hem zal zijn gegeven, ons nog vele jaren te mogen leiden.

Wanneer wij denken aan al het goede, dat zulke dienstknechten van den Allerhoogste verrichten, dan zullen waarlijk hart en mond met vreugde uiting geven aan onze dankbaarheid door te zingen :

„Wij danken U, Heer, voor profeten,
Ons tot leiding in deez' laatsten tijd”.

DE UTRECHTSCH E CONFERENTIE IS OP
12 EN 13 DECEMBER A.S. VERGEET HET NIET!
ZEGT HET VOORT!

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in December 1936.

HOOFDSTUK XX.

(Vervolg)

Het is vermeldenswaard, dat Jezus bij het uitoefenen van Zijn genezende kracht in het zegenen van blinden gewoonlijk naast het uitspreken van de gezaghebbende woorden of geboden of verzekering gebruik maakte van lichamelijk contact. In dit geval raakte Hij, evenals in dat van de twee blinden langs den weg, de blinde oogen aan; bij het hergeven van het gezicht aan den blinden arme in Jeruzalem bestreek Hij de oogen van den man met klei; voor de oogen van een andere gebruikte Hij speeksel¹⁾. Een dergelijke omstandigheid is te vinden in het genezen van iemand, die doof was en stom, waarbij de Heere Zijn vingers in des mans ooren stak en zijn tong aanraakte²⁾. In geen geval kan zulk een behandeling als geneeskundig worden beschouwd. Christus was geen geneesheer, die op genezende stoffen steunde, noch een heelmeester, die lichamelijke operaties verrichtte; Zijn genezingen waren de natuurlijke gevolgen van de toepassing eener macht van Zichzelf. Het is begrijpelijk dat het vertrouwen, hetwelk den weg baant tot geloof, door deze lichamelijke bedieningen werd aangemoedigd, versterkt en leidde tot hooger en vaster vertrouwen in Christus aan de zijde van den geraakte, die des Meesters gelaat niet kon zien en daarvan inspiratie ontvangen, en evenmin Zijn opbouwende woorden kon hooren. Er is klaarblijkelijk niet slechts een algeheel ontbreken van formules en formulisme in Zijn bediening, doch even indrukwekkend is het ontbreken van eenige gelijkvormigheid van handelwijze.

Toen de twee mannen, eens blind doch nu ziende, heengingen, kwamen anderen, die een stommen vriend medebrachten, wiens lijden in hoofdzaak eerder het gevolg schijnt te zijn geweest van den kwaden invloed van een boozen geest dan van het een of ander organisch gebrek. Jezus bestrafte den boozen geest — hij wierp den duivel, welke den ongelukkige had gekweld en hem in de tyrannie van sprakeloosheid had gehouden, uit. Des mans tong werd losgemaakt, hij was van de booze nachtmerrie bevrijd en niet langer stom³⁾.

Aanteekeningen

10. Beschuldiging van Satanische bemiddeling. Merk wel op, dat in het geval van de genezing van den stommen bezetene, waarnaar in het voorgaande verwezen, Christus er van werd beschuldigd, met den duivel verbonden te zijn. Ofschoon de menschen, die door de manifestatie van goddelijke macht bij het genezen getroffen waren en in eer-

¹⁾ Matth. 20: 30-34; Joh. 9: 6; Mark. 8: 23.

²⁾ Mark. 7: 32-37.

³⁾ Matth. 9: 32, 33; Aanteekening 10.

bied uitriepen: „Er is nooit desgelijks in Israël gezien”, zeiden de Fari-
zeën met het doel, de goede uitwerking van des Heeren wonderlijke
bediening tegen te werken: „Hij werpt de duivelen uit door den Overste
der duivelen,” (Matth. 9:32-34). Zie voor verdere behandeling van deze
inconsequente en strikt genomen godslasterlijke beschuldiging Hoofd-
stuk 18.

HOOFDSTUK XXI.

De Apostolische zending en daarmee samenhangende voorvallen

Jezus wederom te Nazareth ¹⁾

Men zal zich herinneren, dat in de eerste dagen van Zijn open-
bare bediening Jezus door het volk van Nazareth was verworpen,
hetwelk Hem uit zijn synagoge had verdreven en Hem trachtten te
dooden. ²⁾ Het schijnt, dat Hij na de gebeurtenissen, in het vorige
hoofdstuk behandeld, weder naar de stad Zijner jeugd terugkeerde
en Zijn stem in de synagoge verhief en hiermede genadiglijk het
volk weder de gelegenheid gaf, de waarheid te hooren en aan te
nemen. De Nazareners gaven, evenals zij dit voorheen hadden
gedaan, openlijk hun verwondering te kennen over de woorden,
welke Hij sprak en over de vele wonderlijke werken, welke Hij
verrichtte. Niettemin verwierpen zij Hem opnieuw, want Hij kwam
niet, zooals zij verwachtten, dat de Messias zou komen; en zij
wilden Hem niet anders kennen dan als „de timmerman, de zoon
van Maria, de broeder van Jakobus en Joses en van Judas en
Simon”; die allen slechts gewone menschen waren, evenals Zijn
zusters. „En zij werden aan Hem geërgerd.” ³⁾ Jezus herinnerde
hen aan het spreekwoord, toen onder het volk bekend „Een profeet
is niet ongeëerd dan in zijn vaderland en onder zijne magen en in
zijn huis.” Hun ongeloof was zoo groot, dat het Hem verwonderde; ⁴⁾
en vanwege hun ongeloof was Hij niet in staat, eenig groot werk
onder hen te verrichten, behalve het genezen van enkele geloovers,
op wie Hij Zijn handen legde. Nadat Hij Nazareth had verlaten,
ving Hij Zijn derde reis aan naar de Galileesche steden en dorpen,
terwijl Hij onderweg predikte en onderwees. ⁵⁾

Den twaalfen macht gegeven en uitgezonden ⁶⁾

Ongeveer dien tijd bracht Jezus ook een aanzienlijke uitbreiding
der bediening van het koninkrijk tot stand, door de Twaalfen op
aangewezen zendingen voort te doen gaan. Sedert hun veror-
dineering waren de apostelen bij hun Heere gebleven, hadden door
openbare toespraken en afzonderlijke uiteenzettingen van Hem ge-
leerd en deden door dit bevoorrechte en gezegende nabijzijn een

¹⁾ Matth. 13:53-58; Mark. 6:1-6.

²⁾ Luk: 4:28-30. Zie hoofdstuk 13.

³⁾ Zie hoofdstuk 18, alsmede aant. 6 van dit hoofdstuk.

⁴⁾ Zie aant. 2 van hoofdstuk 18.

⁵⁾ Aanteekening 1.

⁶⁾ Matth. 10:5-42; Mark. 6:7-13; Luk. 9:1-6.

onschatbare ondervinding op. Het doel van hun verordineering werd verklaard „opdat zij met hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken”.¹⁾ Vele maanden waren zij onder de zorgzame leiding van den Meester leerlingen geweest; nu werden zij geroepen om de plichten van hun roeping als predikers van het evangelie waar te nemen en persoonlijke getuigen van Christus te zijn. Zij werden door middel van uiteindelijke voorbereiding persoonlijk en in alle stilte aangesteld.²⁾ Enkele der instructies, welke hun bij deze gelegenheid werden gegeven, verwezen in het bijzonder naar hun eerste zending, van welke zij te zijner tijd zouden terugkeeren en waaromtrent zij verslag zouden uitbrengen; andere aanwijzingen en raadgevingen zouden voor hun geheele verdere bediening van kracht zijn, zelfs na het heengaan van den Heere.

Hun werd gezegd, dat zij hun bedieningen den eersten tijd zouden bepalen „tot de verlorene schapen van het huis Israëls” en niet om propaganda te maken onder de heidenen³⁾ noch zelfs in de Samaritaansche steden. Dit was een tijdelijke bepaling, in wijsheid en omzichtigheid gesteld; zooals wij zullen zien, werd hun later bevolen, onder alle naties te prediken, met de wereld als hun arbeidsveld.⁴⁾ Het onderwerp hunner toespraken zou zijn, wat zij den Meester hadden hooren prediken — „het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.” Zij zouden het gezag van het Heilig Priesterschap uitoefenen, hetwelk door verordineering op hen was bevestigd; het was een nader aangegeven gedeelte hunner zending, om „de kranken te genezen, de melaatschen te reinigen, de dooden op te wekken en de duivelen uit te werpen,” zooals de gelegenheid daartoe zich zou voordoen; en hun werd geboden, het om niet te geven, daar zij het om niet hadden ontvangen. In persoonlijk gerief en lichamelijke behoeften behoeften zij niet te voorzien; de menschen zouden beproefd worden op hun gewilligheid om te ontvangen en hen, die in den naam des Heeren kwamen, te ondersteunen; en de apostelen zelf moesten leeren, eerder op den Voorzienigheid dan op den menschen zich te verlaten; daarom moesten geld, extra kleeding en dingen voor louter gerief achterwege gelaten worden. In de verschillende steden, waar zij binnenkwamen, moesten zij huisvesting zoeken en op iedere waardige familie waar zij werden ontvangen hun zegen achterlaten. Indien zij door een gezin of door een geheele stad zouden worden verworpen, moesten zij bij hun vertrek het stof van hun voeten schudden als een getuigenis tegen de menschen;⁵⁾ en het stond vast, dat in den oordeelsdag de aldus aangeklaagde plaats het

1) Mark. 3:14.

2) Matth. 10:5-42; Mark. 6:7-13; Luk. 9:1-6.

3) Aanteekening 2.

4) Matth. 28:91; Mark. 16:15.

5) Aanteekening 3.

slechter zou vergaan dan het goddelooze land van Sodom en Gomorra, waarop vuur van den hemel was nedergedaald.

Den apostelen werd gezegd, voorzichtig te zijn en niet noodeloos aanstoot te geven, doch voorzichtig te zijn gelijk de slangen en oprecht gelijk de duiven; want zij werden als schapen in het midden der wolven gezonden. Zij moesten zich niet roekeloos aan de macht der menschen toevertrouwen; want goddelooze menschen zouden hen vervolgen, hen voor raadsvergaderingen en gerechts-hoven zien aan te klagen en hun in de synagogen geeselen. Bovendien konden zij verwachten, voor stadhouders en koningen te worden geleid, onder welke buitengewone omstandigheden zij moesten vertrouwen op goddelijke inspiratie bij hetgeen zij moesten zeggen, terwijl zij zich niet op hun eigen wijsheid in voorbereiding en voorafgaand overleg moesten verlaten. „Want”, zeide de Meester, „gij zijt het niet, die spreekt, maar het is de Geest uws Vaders, die in u spreekt”¹⁾

Zij moesten zelfs niet voor bescherming vertrouwen op de aanspraken van familieverwantschap, want families zouden over de waarheid verdeeld worden, broeder tegen broeder, kinderen tegen ouders, en de uiteindelijke strijd zou doodelijk zijn. Dezen dienstknechten van Christus ontvingen de toezegging, dat zij door alle menschen gehaat zouden worden, doch kregen de verzekering, dat hun lijden om Zijns naams wil zou zijn. Zij moesten de steden, welke hen vervolgden, verlaten en naar andere gaan; en de Heere zou hen volgen, zelfs reeds voor zij hun tocht door de steden van Israëel zouden hebben kunnen volbrengen. Zij werden aangespoord tot nederigheid, en dienden immer in gedachten te houden, dat zij dienstknechten waren, die niet konden verwachten te ontsnappen, wanneer zelfs hun Meester werd aangevallen. Niettemin moesten zij zonder vrees zijn en niet aarzelen het evangelie in alle eenvoud te verkondigen; want het ergste, wat hun vervolgers konden doen, was het lichaam doden, welk lot niets was in vergelijking met het lijden van verwoesting der ziel in de hel.

Aanteekeningen

1. Jezus te Nazareth. Aangezien geen der Evangelieschrijvers twee voorvallen van de bediening onzes Heeren te Nazareth vermeldt en daar de afzonderlijke verslagen, welke in de synoptische Evangelieën verschijnen, in enkele bijzonderheden zoo nauw met elkander overeenstemmen, hebben enkele uitleggers het er voor gehouden, dat onze Heere slechts eenmaal tot Zijn stadsgenooten in Nazareth predikte en door hen werd uitgeworpen. Lukas' verslag (4: 14-30) verwijst naar een voorval, onmiddellijk volgend op het eerste terugkeeren van Jezus naar Galilea na Zijn doop en verzoeking, en direct voorafgaand aan den eersten oproep van de visschers-discipelen, die naderhand onder de apostelen werden geteld. Mattheus (13: 53-58) en Markus (6: 1-6) melden een bezoek van Jezus aan Nazareth later dan het voorval van het eerste onderricht der gelijkenissen en de gebeurtenissen, welke onmiddellijk daarop volgden. Wij hebben goede redenen, om het verslag van Lukas als dat van het eerste voorval aan te nemen en de door Mattheus en Markus gegeven verslagen als die van een later bezoek.

¹⁾ Matth. 10: 18-20; vergelijk Mark. 13: 9; Luk. 12: 10-12.

2. Heidenen. In het algemeen noemden de Joden alle andere menschen heidenen, hoewel hetzelfde Hebreeuwsche woord in het Oude Testament verschillend wordt gebruikt als „heidenen” (Richt. 4:2, 13, 16; Neh. 5:8; Ps. 2:1, 8 etc.; Jes. 11:10), „volken” (Gen. 10:5, 20, 31, 32; terwijl hiermede in de meeste gevallen vreemdelingen werden aangeduid. In Smith's *Dict. of the Bible* lezen wij: „Hij (de naam „heidenen”) verwierf een ethnografische en eveneens een hatelijke beteekenis, daar andere naties afgodisch, wreed, vijandig etc. waren; toch konden de Joden hem ook in een zuiver technischen, geografischen zin gebruiken, wanneer hij gewoonlijk vertaald werd als „volken.”

Dr. Edward E. Nourse, die voor de *Standard Bible Dictionary* schrijft, zegt: „In Nieuw-Testamentische tijden verdeelden de Joden de menscheid in drie klassen (1) Joden, (2) Grieken (Hellenen, hetgeen eveneens de Romeinen insluit en aldus de beschaafde volkeren van het Romeinsche keizerrijk aanduidt, in de geautoriseerde vertaling vaak „heidenen” genoemd) en (3) „barbaren” (de onbeschaafden, Hand. 28:4; Rom. 1:14; 1 Kor. 14:11)”. Het uitdrukkelijk bevel van Jezus tot de Twaalven „gij zult niet heengaan op den weg der Heidenen”, was om hen er den eersten tijd van af te houden, om bekeerlingen onder de Romeinen en Grieken te maken, en hun bediening tot het volk van Israël te beperken.

3. Het stof van de voeten schudden. Het gebruikelijk afschudden van het stof van iemands voeten als een getuigenis tegen een ander werd door de Joden verstaan als een symbool van het eindigen der vriendschap en een afstand doen van alle verplichtingen voor de gevolgen, welke daaruit mochten voortvloeien. Door des Heeren instructies tot Zijn apostelen, zooals in den tekst aangehaald, was het een aanklacht en getuigenis. In de hedendaagsche bedeeïng heeft de Heere Zijn geautoriseerde dienstknechten desgelijks geboden, aldus te getuigen tegen hen, die willens en wetens de waarheid weerstonden, welke hen gezaghebbend werd gebracht (zie *Leer en Verbonden* 24:15; 60:15; 75:20; 84:92; 99:4). De verantwoordiging van het getuigen voor den Heere door zulk een symbool van aanklagenis zoo groot, dat dit middel er van slechts onder ongewone en buitengewone omstandigheden mag worden toegepast, zooals de Geest des Heeren daartoe zal leiden.

NIEUW O.O.V.-MAANDBLAD VOOR NEDERLAND

De Rotterdamsche M-Mannen gaan vanaf 1 December een maandblad uitgeven, dat ten doel heeft de belangen van de geheele O.O.V. in Nederland te dienen. Er komen rubrieken voor J.M.O.O.V., J.V.O.O.V., tooneel en film, muziek en zang, vragenbus, vereenigingsnieuws, vervolgverhaal, enz. enz. Het belooft een groot succes te worden. De medewerking van O.O.V.-hoofdbesturen is verzekerd.

Redacteuren zijn W. Riet, H. Schotel en C. A. van Rhijn. Het blad zal in alle plaatsen in Nederland verkrijgbaar zijn. Het Decembern timer wordt gratis verspreid, ter kennismaking.

Vraagt een exemplaar aan Uw plaatselijke besturen!

PRIESTERSCHAPSLESSEN VOOR DECEMBER 1936

6 December. Zie instructiebrief voor December 1936.

13 December. „Het Avondmaal”. Zie 1 Kor. 11.

20 December. „Betreffende landsregeeringen en wetten in het algemeen”. *Leer en Verbonden* 134.

27 December. „Het Priesterschap”. Zie de *Ster* van 1 November 1936, blz. 346-348.

LESROOSTER DER HULPORGANISATIES VOOR DE MAAND DECEMBER 1936

- Z.H.V.** Eerste avond. — Theologie-les no. 3 en getuigenisvergadering.
Tweede avond. — Werk en Zaken.
Derde avond. — Leven en Letterkunde-les no. 3.
Vierde avond. — Maatschappelijk Welzijn-les no. 3.
- O.O.V.** Eerste avond — J. M. *Brigham Young*, les no. 4.
J. V. *Arenlezen*, les no. 7.
Tweede avond — J. M. *Brigham Young*, les no. 4 (vervolg.)
J. V. *Arenlezen*, les no. 8.
Derde avond. — J. M. *Brigham Young*, les no. 5.
J. V. *Arenlezen*, les no. 9.
Vierde avond. — J. M. *Brigham Young*, les no. 5 (vervolg.)
J. V. *Arenlezen*, les no. 10.
- Activiteitslessen. — *Tooneel*, lessen no. 7, 8, 9 en 10.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Op 29 October j.l. kwamen in Nederland aan Ouderlingen Burnis R Finlinson van Oak City, Utah en Martin De Waal Jr. van Salt Lake City, teneinde zendingsarbeid te verrichten. Oud. Finlinson zal te Leiden arbeidzaam zijn, terwijl Oud. De Waal in Gouda is geplaatst, waar zij zich aan zendingswerk zullen wijden. Wij verwelkomen hen in ons midden en bidden, dat de zegeningen des Heeren in hun arbeid met hen zullen zijn, opdat zij, door Zijn Geest geleid, een groot werk zullen tot stand brengen.

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. R. J. Willey is aangesteld als zendingssecretaris.

Oud. T. G. Call heeft Arnhem verlaten en zal als gemeentepresident te Gouda werkzaam zijn, welke weder voor zendingsarbeid is geopend.

Oud. L. R. de Korver is van Amsterdam naar Arnhem vertrokken, waar hij als gemeentepresident zal arbeiden.

Oud. L. T. Holt is als zendingssecretaris ontslagen en zal zijn krachten te Rotterdam-Overmaas verder aan zendingswerkzaamheden wijden.

Oud. T. B. Ingram is van den Haag naar Amsterdam overgeplaatst.

Oud. J. D. Hodges, voordien werkzaam te Arnhem, is thans senior-ouderling te den Haag.

Oud. J. P. Vorkink zal thans te Arnhem arbeiden: zijn laatste standplaats was Leiden.

Gouden Huwelijksfeest

Op 3 November j.l. vierden Broeder Elbert Heining en Zuster Egbertje Heining-van Onck, hun gouden huwelijksfeest, waarin de gansche Haagse gemeente mocht deelen. Het echtpaar was, omringd door hun kinderen en kleinkinderen, het middelpunt van een zeer verheugd gezelschap vrienden en bewonderaars.

INHOUD

President Heber Jeddy Grant 361 Goddelijke leiding in persoonlijke aangelegenheden . . . 362 Larry . . . . . 363 Verslag der Amsterdamsche Conferentie . . . . . 365 Van de Redactie :		President Grant viert zijn 80en geboortedag . . . . . 369 Jezus de Christus . . . . . 371 Nieuw O.O.V.-maandblad voor Nederland. . . . . 375 Priesterschapslessen voor Dec. 375 Lesrooster Hulporganisaties . 376 Gebeurtenissen in de Zending 376
--	--	---